

Nadežda Petrović

Nadežda Petrović, najznačajnija srpska slikarka s kraja 19. i početka 20. veka, rođena je 12. oktobra 1873. godine u Čačku, kao prvo od devetoro dece Dimitrija Petrovića, tada nastavnika crtanja čačanske realke, i mlade učiteljice Mileve rođene Zorić. Petrovićima su sva deca bila darovita, specijalno sin Rastko Petrović, kasnije jedan od najmiljenijih srpskih pesnika.

Porodica Petrović se kasnije nastanila u Beogradu, u tadašnjoj Ratarskoj ulici, u kući Nadeždinog dede, poznatog trgovca Maksima Petrovića, sadašnja Ulica Kraljice Marije.

Prve lekcije slikanja Nadežda je naučila od ujaka Svetozara Zorića, profesora Velike škole, i izvrsnog poznavaoca slikarstva koji je i sam slikao, i to je bilo gotovo presudno da Nadežda postane slikarka.

Nadežda je u Beogradu 1891. godine završila Višu žensku školu, a sledeće godine položila i ispit za nastavnicu crtanja. I kada je 1893. godine uvažena njena molba za posao nastavnice, Nadežda je nastavila učenje kod čuvenog slikara Đorđa Krstića, da bi 1896. godine upisala slikarsku i crtačku školu Kirila Kutlika.

Godine 1898. Nadežda Petrović nastavlja studije slikarstva u Minhenu, kod Slovenca Antona Ažbea. Tu ostaje četiri godine i za to vreme uči nemački, ruski i francuski jezik. 1901. započela je rad u ateljeu Julijusa Ekstera u Minhenu. Međutim 1903. je već morala da se vrati u Srbiju jer joj ministar prosvete nije odobrio novo odsustvo.

Od 1904. godine angažuje se oko Prve jugoslovenske umetničke izložbe, osnivanja Lade i Prve jugoslovenske umetničke kolonije (Sićevo, Pirot, 1905. godine).

Do 1912. godine izlaže na mnogobrojnim izložbama. I konačno 1912. otvara svoju slikarsku školu u Beogradu.

U Prvom balkanskom ratu učestvuje kao dobrovoljna bolničarka na frontu. Sa srpskom vojskom je ponovo 1913. i 1914. godine.

Umire u Valjevu, gde je bila na dužnosti dobrovoljne bolničarke, 3. aprila 1915. godine, od tifusa.

Zahvaljujući njenom duhu koji je, iz male Srbije, stremio modernom svetu, ali i srećnim okolnostima da se, početkom 20. veka, školuje i poseti likovne centre Evrope, slikarstvo Nadežde Petrović je išlo u korak sa evropskim ekspresionizmom, a ponekad se čak približavalo, tada još neafirmisanoj, apstrakciji.

Na njenim najboljim radovima dominiraju velike površine, užareno crvene boje i komplementarna, zelena. Snažni potezi, široki i gusti, namazi kojima je ponekad platno pretvararano u žive dinamične reljefe bojili su slike njenih portreta i pejzaža, koje je najviše volela da radi, a znala je i da pokaže iskren patriotizam birajući teme iz nacionalne istorije i slikajući ljude i predele Srbije.

[Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported](#)

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
  - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
  - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
  - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.